

- 2) Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88 έχει την έννοια ότι απαγορεύει εθνικές διατάξεις ή πρακτικές οι οποίες προβλέπουν ότι το δικαίωμα ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών αποσβέννεται κατά τη λήξη της περιόδου αναφοράς και/ή μιας περιόδου μεταφοράς που καθορίζεται από το εθνικό δικαιοσύνη και όταν ο εργαζόμενος ευρισκόταν σε αναρρωτική άδεια κατά τη διάρκεια ολόκληρης ή μέρους της περιόδου αναφοράς και η ανικανότητα του προς εργασία συνεχίστηκε μέχρι τη λήξη της σχέσεως εργασίας, εξ αυτού δε του λόγου δεν μπόρεσε να ασκήσει το δικαίωμά του για ετήσια άδεια μετ' αποδοχών.
- 3) Το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/88 έχει την έννοια ότι απαγορεύει εθνικές διατάξεις ή πρακτικές οι οποίες προβλέπουν ότι, κατά τη λήξη της σχέσεως εργασίας, ουδεμία χρηματική αποζημίωση για μη ληφθείσα ετήσια άδεια μετ' αποδοχών καταβάλλεται στον εργαζόμενο ο οποίος ευρισκόταν σε αναρρωτική άδεια κατά τη διάρκεια ολόκληρης ή μέρους της περιόδου αναφοράς και/ή μιας περιόδου μεταφοράς, εξ αυτού δε του λόγου δεν μπόρεσε να ασκήσει το δικαίωμά του για ετήσια άδεια μετ' αποδοχών. Οι κανονικές αποδοχές του εργαζομένου, οι οποίες πρέπει να συνεχίσουν να καταβάλλονται κατά τη διάρκεια της περιόδου αναπαύσεως που αντιστοιχεί στην ετήσια άδεια μετ' αποδοχών, έχουν καθοριστική σημασία και για τον υπολογισμό της εν λόγω χρηματικής αποζημίωσης.

(¹) ΕΕ C 281 της 18.11.2006
ΕΕ C 56 της 10.3.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 25ης Νοεμβρίου 2008 [αίτηση του College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Heemskerk BV, Firma Schaar κατά Productschap Vee en Vlees

(Υπόθεση C-455/06) (¹)

(Κανονισμοί (ΕΚ) 615/98, 1254/1999 και 800/1999 — Οδηγία 91/628/ΕΟΚ — Επιστροφές κατά την εξαγωγή — Προστασία των βοοειδών κατά τη μεταφορά — Αρμοδιότητα διοικητικού οργάνου κράτους μέλους να θεωρήσει, αντίθετα προς τη δήλωση του επίσημου κτηνιάτρου, ότι το μέσο μεταφοράς των ζώων δεν είναι σύμφωνο προς τις κοινοτικές διατάξεις — Αρμοδιότητα των δικαστηρίων των κρατών μελών — Αυτεπάγγελτη εξέταση των ισχυρισμών που αντλούνται από το κοινοτικό δικαιο — Εθνικός κανόνας απαγόρευσης της *reformatio in pejus*)

(2009/C 69/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Heemskerk BV, Firma Schaar

κατά

Productschap Vee en Vlees

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 615/98, της Επιτροπής, της 18ης Μαρτίου, για ειδικές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή όσον αφορά την καλή μεταχείριση των ζωντανών βοοειδών κατά τη μεταφορά (ΕΕ L 82, σ. 19), του άρθρου 33, παράγραφος 9, του κανονισμού (ΕΚ) 1254/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος (ΕΕ L 160, σ. 21), της οδηγίας 91/628/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1991, για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά και για την τροποποίηση των οδηγιών 90/425/ΕΟΚ και 91/496/ΕΟΚ (ΕΕ L 340, σ. 17) και του κανονισμού (ΕΚ) 800/1999 της Επιτροπής, της 15ης Απριλίου 1999, για τις κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εξαγωγής για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 102, σ. 11) — Αρμοδιότητα διοικητικού οργάνου κράτους μέλους να κρίνει, αντίθετως προς τη δήλωση του επίσημου κτηνιάτρου, ότι το μεταφορικό μέσο δεν είναι σύμφωνο με τις κοινοτικές διατάξεις — Εκτίμηση βάσει των κριτηρίων του οικείου κράτους μέλους ή βάσει των κριτηρίων του κράτους της σημαίας του πλοίου μεταφοράς των ζώων — Αρμοδιότητες των δικαστηρίων των κρατών μελών

Διατακτικό

- 1) Ο κανονισμός (ΕΚ) 615/98 της Επιτροπής, της 18ης Μαρτίου 1998, για ειδικές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή όσον αφορά την καλή μεταχείριση των ζωντανών βοοειδών κατά τη μεταφορά, και, ειδικότερα, τα άρθρα 1 και 5, παράγραφοι 3 και 7, του κανονισμού αυτού έχουν την έννοια ότι η αρμόδια επί των επιστροφών κατά την εξαγωγή εθνική αρχή έχει εξουσία να κρίνει ότι μια μεταφορά ζώων δεν πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 91/628/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1991, για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά και για την τροποποίηση των οδηγιών 90/425/ΕΟΚ και 91/496/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 95/29/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1995, παρά το ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, ο επίσημος κτηνίατρος είχε πιστοποιήσει ότι η μεταφορά αυτή ήταν σύμφωνη με τις διατάξεις της οδηγίας αυτής. Για να καταλήξει στο συμπέρασμα αυτό, η εν λόγω αρχή οφείλει να στηριχθεί σε αντικειμενικά στοιχεία όσον αφορά την καλή μεταχείριση των εν λόγω ζώων, ώστε να αμφισβητήσει τα έγγραφα που προσκόμισε ο εξαγωγέας, εκτός εάν ο τελευταίος αποδείξει, ενδεχομένως, ότι τα στοιχεία που επικαλείται η αρμόδια αρχή για να υποστηρίξει ότι δεν τηρήθηκε η οδηγία 91/628, όπως αυτή τροποποιήθηκε από την οδηγία 95/29, δεν είναι κρίσιμα.

- 2) Όταν ένα πλοίο έχει λάβει άδεια μεταφοράς ζώων για ορισμένη επιφάνεια από το κράτος μέλος του οποίου φέρει τη σημαία, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εξαγωγής οφείλει να στηριχθεί στην άδεια αυτή προκειμένου να εκτιμήσει κατά πόσον τηρήθηκαν οι σχετικές με την καλή μεταχείριση των ζώων κατά τη μεταφορά κοινοτικές διατάξεις.

3) Η περιεχόμενη στο άρθρο 33, παράγραφος 9, του κανονισμού (ΕΚ) 1254/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος, φράση «τήρηση των διατάξεων που προβλέπονται από την κοινοτική νομοθεσία σχετικά με την καλή μεταχείριση των ζώων» έχει την έννοια ότι, στην περίπτωση που διαπιστώνεται ότι οι κοινοτικοί κανόνες για την πυκνότητα της φόρτωσης, τους οποίους προβλέπει το κεφάλαιο VI, σημείο 47, Β, του παραρτήματος της οδηγίας 91/628, όπως αυτή τροποποιήθηκε από την οδηγία 95/29, δεν τηρήθηκαν κατά τη μεταφορά των ζώων, πρέπει, καταρχήν, να θεωρείται ότι δεν τηρήθηκαν οι διατάξεις αυτές ως προς το σύνολο των μεταφερομένων ζώωντων ζώων.

4) Το κοινοτικό δίκαιο δεν υποχρεώνει το εθνικό δικαστήριο να εφαρμόσει αυτεπαγγέλτως διάταξη του κοινοτικού δικαίου όταν η εφαρμογή αυτή το οδηγεί στο να παρεκκλίνει από την καθιερωμένη στο σχετικό εθνικό δίκαιο αρχή της απαγόρευσης της *reformatio in pejus*

(¹) ΕΕ C 20 της 27.1.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Ιανουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-150/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Καθυστερημένη καταβολή των ιδίων πόρων — Οφειλόμενοι τόκοι υπερημερίας — Κανόνες λογιστικής καταχώρισης — Σύστημα ΑΤΑ)

(2009/C 69/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Wilms και M. Afonso)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes, J. A. Anjos και C. Guerra Santos)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 2, 6, παράγραφος 2, 9, 10 και 11 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της απόφασης 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ L 155, σ. 1) — Άρνηση καταβολής τόκων υπερημερίας σε περίπτωση καθυστερημένης καταβολής των ιδίων πόρων στο πλαίσιο του συστήματος ΑΤΑ — Κανόνες λογιστικής καταχώρισης

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Πορτογαλική Δημοκρατία, αρνούμενη να καταβάλει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τόκους υπερημερίας λόγω καθυστερημένης καταβολής των ιδίων πόρων στο πλαίσιο του συστήματος ΑΤΑ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, 6, παράγραφος 2, και 9 έως 11 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της απόφασης 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Η Πορτογαλική Δημοκρατία φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα τρία τέταρτα των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

4) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει τα υπόλοιπα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 117 της 26.5.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-230/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2002/22/ΕΚ — Ηλεκτρονικές επικοινωνίες — Ενιαίος ευρωπαϊκός αριθμός κλήσης έκτακτης ανάγκης — Εντοπισμός του καλούντος — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2009/C 69/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Wils και M. Shotter)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωπος: C.M. Wissels)

Παρεμβαίνουσα προς στήριξη των αιτημάτων του καθού: Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωπος: D. Kriaučiūnas)